

Turisme, territori
i estratègies de
desenvolupament

Actes de les Jornades sobre el turisme
en els espais litorals

Universitat
de Girona
Departament de Geografia,
Història i Antropologia

Diversos autors.
*Turisme, territori i estratègies
de desenvolupament.*
(Actes de les Jornades sobre
el turisme en els espais litorals).
Universitat de Girona.
Girona, 1996. 177 pàgines

Turisme: visió de conjunt

La situació del sector turístic gironí és avui objecte de revisió i debat. Darrerament s'han iniciat a les comarques gironines fins a un total de dotze plans de desenvolupament turístic d'abast territorial molt divers (provincial, comarcal i municipal) que tenen per objectiu millorar el sector turístic. Realment, sorprèn la proliferació d'aquesta dèria pel pla estratègic i la planificació en un sector que durant molts anys s'ha mantingut al marge de l'ordenació i negat d'un veritable projecte consensuat col·lectivament. Potser ha arribat el moment de canviar d'estratègia i aquests plans en són una mostra. No obstant, planeja el dubte de si tota aquesta planificació es portarà realment a la pràctica o quedarà, com moltes altres vegades, en una declaració de bones intencions.

De la situació del sector turístic i de la seva projecció, se'n parla, i molt, en aquest llibre que recull les actes de les jornades que, sota el mateix títol, es van celebrar a Girona els dies 29 de març i 1 d'abril de 1995. Un dels encerts del llibre és el de reunir l'experiència i l'opinió de persones que, des de diferents camps, estan relacionades amb el fenomen turístic. S'ofereixen visions des de la recerca universitària, la gestió empresarial i el sector públic. A més, es fa des de posicionaments diferents: economicista, sociològic, mediambientalista, antropològic i cultural.

Respon, per tant, a la voluntat de mostrar una visió de conjunt del sector turístic. En definitiva, un bon llibre fruit d'unes molt bones jornades.

Xavier Turró

MASCARELLA, J. i SITJAR, M. *El món al Ripollès. Visions i experiències de viatgers al llarg del temps.* Ripoll, Consell Comarcal del Ripollès, 1997.

Viatge intel·lectual pel Ripollès

Aquest és de la mena de llibres situats entre fronteres. No pas, és clar en aquest cas, geogràfiques, puix que només el Ripollès n'és l'àmbit o objecte ben definit i exclusiu. Però sí entre fronteres teòriques, el traspàs constant de les quals resulta intel·lectualment estimulant. Així, per exemple, la frontera entre la literatura i el tractat científic; o entre el llibre de viatges i la història de la llengua; o entre la història i l'antropologia. I no pas, és clar, per aquest ordre i amb aquests estrictes aparellaments. Tot s'hi fon, sense confondre's, amb tot. I el resultat és d'una exuberància admirable.

Aquest resultat, però, no és fill de cap acumulació obsessiva i tòpica o de cap col·leccionisme miop o endormiscat per la rutina, sinó d'un treball intens i acurat

que cal qualificar com a molt digne de la formació i competència filològica dels dos autors. S'hi endivina mètode, criteri, bon gust i moltes hores pacients de recerca.

Només com a mostra mínima i lamentablement injusta, que aspira més al suggeriment del tarannà exuberant que al resum metòdic d'aquesta mena de florilegi, no em puc estar de fer esment d'alguns dels centenars de textos i autors protagonistes d'aquestes «visions i experiències»: hi trobem tant un text del segle XIV –original llatí i, com és norma en el llibre, molt ben traduït– a l'entorn de la jurisdicció sobre els arbres a la vila de Ripoll, com textos en català del XVII, de Francesc Marés, que descriuen amb gran força expressiva les bel·leses i els rigors climàtics de la vall de Núria; textos de Francisco de

Zamora, en castellà del XVIII, que anticipen la moderna literatura economicista sobre el que avui en diem «competitivitat» i «criteris de qualitat» de la producció industrial de la comarca o, ja més a prop nostre, l'exhibició de picardia clerical d'Antoni M. Claret en un incident a la Collada de Toses; cròniques increïbles sobre la molt solemne entrada d'un abat al monestir de Ripoll a final del XVII o el text final de Pla amb una divertidíssima anècdota sobre les truites del Fresser. I la injustícia relatora que acabo de cometre seria definitivament imperdonable si no esmentés la vàlua de la part gràfica del producte; abundant, però no entorpidora de la lectura, variada, escaient i gens tòpica.

Joan M. del Pozo